

та до друго, на сѣща-та ѣ страна, было забѣлѣжено и таквизи врѣмена опрѣдѣляли съ точность планетны-тѣ періоды. Сега станало възможно съ по-голѣма точность да са опрѣдѣлятъ относительны-тѣ положенія на слънце-то и мѣсяца и завзели са пакъ за задачи-тѣ, кои-то до сега са противили на всички усилія на чловѣческый гений. Фазы-тѣ на мѣсяца, най-първыя прѣдмѣтъ на астрономическы-тѣ изслѣдванія, до сега още не были изяснены; и тѣзи ужасны явленія, слънчовы-тѣ и мѣсячны тѣ затмѣнія, кои-то много врѣме докарвали на земны-тѣ жители страхъ и трепеть, оставали още подъ непроницаема тайна. Тѣхно-то обьясненіе оставало недостѣжно за най-могущественны-тѣ и даровиты-тѣ умове на чловѣчество-то.

Чувство отъ неволно смущеніе, кога виждамы слънце-то да угасва въ тьмно затмѣніе, завладѣва ни даже и сега, кога-то и най-малкы-тѣ подробности на това явленіе са прѣдсказватъ съ строга точность. А какво трѣба да сѣ осѣщали хора-та въ онѣзи първобытны врѣмена, кога-то причина-та была непозната и кога-то тѣзи ужасны прѣдставленія са явявали надъ земны-тѣ жители непрѣдвидено и непрѣдсказано? Тука са е наченало изслѣдованіе, възбудено не само отъ едно любопытство, но кое-то въ сѣщо-то врѣме заключавало въ себе си мира и безопасность-та на чловѣка въ всички грядущы столѣтія. Ный неможемъ да са сѣмѣвваме, че най-напрѣдъ были открыты причины-тѣ на слънчово-то затмѣніе. Забѣлѣжено было, че не са случвало слънчово затмѣніе, кога-то мѣсяца былъ видимъ. Даже въ врѣме-то на слънчово затмѣніе, кога-то слънчова-та свѣтлина съвършенно угасвала, и звѣзды-тѣ и планеты-тѣ наченвали да са сѣзирать въ тьмна-та и неестественна дрѣзгавина, напраздно глѣдали да видятъ мѣсяца; той са никога не виждалъ. Този фактъ възбудилъ любопытство и подавъ причина да са изслѣдва внимателно и строго мѣсто-то, въ кое-то мѣсяца трѣба да са намѣрва тось-часъ слѣдъ слънчово-то затмѣніе; и скоро са открыло, че прѣзъ ноць-та, слѣдъ деня на затмѣніе-то, мѣсячныя сѣрпъ са намѣрвалъ много близо до слънце-то и на много малко растояніе отъ слънчова пѣтъ. Като забѣлѣжили мѣсто-то на мѣсяца прѣдъ слънчово затмѣніе, и мѣсто-то му тось-часъ слѣдъ затмѣніе-то, намѣрили, че въ врѣме-то на само-то затмѣніе, мѣсяца дѣйствително минувалъ отъ Западна-та къмъ Источна-та страна на слънчова пѣтъ, и най-послѣ едно малко исчисленіе показало, че съвпаденіе-то на слънце-то и мѣсяца на небе-то ставало точно въ сѣщо-то врѣме, въ кое-то слънце-то потъмнѣвало. Това заключеніе было неоторимо, и велика-та истина была съобщена на свѣта, че **слънчова-та свѣтлина са заслонявала отъ испрѣчваніе-то на тьмно-то тѣло на мѣсяца.**

Като достигнали до този важень резултатъ съ съвършенна точность, то обьясненіе-то на мѣсячны-тѣ фазы послѣдвало наскоро; защо-то сега излѣзло на явѣ, че мѣсяца грѣялъ съ **заимствувана свѣтлина**, и че негова блѣскъ произлѣзвалъ отъ отраженны-тѣ зары на слънце-то. Това лесно са доказвало отъ слѣдующы-тѣ фактове. Кога-то мѣсяца е расположенъ тѣй що-то страна-та му, коя-то е срѣщу слънце-то (огрѣта-та страна), е отьвръната отъ очы-та на наблюдателя, (както быва въ случай на слънчово затмѣніе), то повърхность-та на мѣсяца, коя-то е обьрна-та къмъ